

Kreppa/Olaf Olsen

Ongin kann taka ein landsstýrismann í álvara, ið pástendur, at landsstýrismenn ikki røkja annað arbeiði umframt.

Juridiskt kann tað væl lata seg gera (ikki at røkja annað arbeiði umframt).

Og um tað at gerast ministari av sær sjálvum førir til, at hesin góði maður tekur og avmonterar sitt høvd og læsir tað inni í boksini við hús, meðan ein onnur persónligheit verður sett á hálsvølin í staðin, júst so vildi tað væl verði gjørligt — teoretiskt — at umhugsu sannleiksverðið av hesum juridiska veruleika.

Í praksis er tað eisini skilagott ikki at taka imóti fyri annað arbeiði meðan ein er ministari.

At Olaf Olsen nú hann er vorðin ministari, knappliga skal hava avskrivnað allan áhuga fyri teimum virkjum, hann sum stjórnar, nevndarformaður, nevndarlimur o.s.fr. stjørnaði og annars varðaði av, tað er ikki stør ótrúligt og neyvnan man tað vera nakað, ið tekur ein soverðan pástand fyri fult.

Juridiskt, á júst.

Í veruleikanum ótrúligt. Olaf Olsen sigur: Lat meg byrja við at siga, at tað er nógv fyri í Sosialinum at skula lesa, at hann fyrr átti at havt sagt frá, at peningur kom at skorta í landskassanum um einki varð gjørt fyri at byrgja upp fyri ti

At hetta átti at verði gjørt fyri langari tíð síðani! — At búskaparagnarok fór at koma —

Viðari sigur Olaf Olsen: „Men við javnaðarflokkinum á odda varð bert sagt, „her går det godt“ og so tosar Olaf Olsen um tvørrandi búskaparligt meðvit — og um at javnaðarflokkurin ská ikki kreppa — og neyvnan hevði nakran katastrofplan kláran at taka til.

At enda skrivur Olaf Olsen, at skal politikkur javnaðarflokksins nakrantíð verða tikin fyri fult aftur, so eigur flokkurin at fara at hugsa um

1. Hvát teir sjálvir gjørdur skeivt, sum fekk okkum út í hesa næstan vónleysu støðu

2. Hvussu kunnu allar góðar kreftir hjálpa til at koma burtur úr trupulleikanum.

Olaf Olsen víðmerkir, at ein oddagrein í Sosialinum má ætlast at vera ein politisk grein.

Blind trúgv ella fullkomin mangul uppá eitt avgerandi sansasett —

ikki bara okkara pástandur, tí líta vit at síðu tvey í hesum sama Dagblaði, har Olaf skrivur á síðu trý, so kunnu vit har lesa:

„Nú eru tvey ár eftir til lögtingsvall. Sitandi samgonguflokkar fara í knús, um onki hendir í stundini og tað hava vit inniliga uppiborið. Landið fer verri. Hann, sum ikki sær hesa skrift á veggnum sum seinasta útkall fyri Føroyar, er antin hálvbýttur, ábyrgdarleysur ella so propfullur av sannføring um sin egnu frálíkleika (Guds gáva til Føroya fólks), at hann eigur at stinga í sekkin og skrubba úr Tinganesi ella av tingi straks“ citat endi.

Hetta er brot úr oddagrein í Dagblaðnum tann 27. juni 1990 — um ætlast líka so politisk ein grein sum ein oddagrein í Sosialinum.

Og so er tað Óli Breckmann og Noma Tek: „Flokkurin (javnaðarflokkurin) gjørdi eisini sitt ítarsta til at pumpa lónarlagið upp til føroyskt vinnulív hoknaði undir framleiðslukostnaðinum

Búskaparliga grundarlagi, fiskivinnan, orkar ikki at bera meira enn marknaðarvirðið av framleiðslukostnaðinum?

Alt sum kostar meira enn hetta soluvirði fer undir bonkin? citat endi.

Óartikuleraður floymur av rørvli!

Til ynski í Olaf Olsens um at hugsa um hvat javnaðarflokkurin gjørdi skeivt skal sigast hetta:

Tað var m.a. hetta, at javnaðarflokkurin ikki meðan tíð enn var til tað tók upp ein spegil og helt hann upp fyri eygum harra Olaf Olsens.

Olaf Olsen hevði tá móguliga litið beint í eyguni á kreppunnar primera upphavi.

Olaf Olsen hevði tá móguliga sæð inn í eyguni á mest kyniska, einindaleysa og totalt amoralska „brúkarar“ av einum systemi, sum í mestan mun er vorðið skeivari og skeivari orsakað av hansara egnu argumentation og hjálgðum dokumentum, ið ferdu til, at ein alt stórri og stórri partur av tørvandi kapitalinum var fluttur sum stundinur úr tí føroyska landskassanum. Hann hevði tá móguliga sæð seg sjálvan sum stýrislim í Føroya Fiskasølu: yvir puljuna hava dripið og jarðlagt alt, ið var og kundi verði lón-

John Smith
skrivur

samt, meðan alt, ið skarvast kundi av privatum og almennum fæð var stýrt til stórhallsgevandi reyða uppsabokkin, ið var hovudsøruútbøð Olaf Olsens eins og tað er tað hjá hansara vinum og kenningum, allir góðir krithvitr kraddar av Guds náði.

Í stuttum kann sigast, at tað javnaðarflokkurin gjørdi skeivt, tað var at hann ikki dró føroyska vinnulívstýrin til svars fyri sínar gerðir fyri nógvum, nógvum árum síðani. TÍ UTTAN AT NAKAR REIÐILIGA VARÐI AV TÍ, HVØRK POLITIKARAR, BANKAR, REVISORAR ELLA ADVOKATAR, FYRI IKKI AT TALA UM PALLEBA OG MARSANNU, SO HAVA TIT OG TIT ALEINA EINSAMALLIR ALLA ÁBYRGD AV AT HAVA FRAMLEITT KREPPU- OG BÚSKAPARRAGNAROK, BOKSTAVILIGA TALAD FRAMLEITT KREPPU Í EINI STØDD, SUM NÚ LOKSINS ER ROKKIN GÓÐUM SEKS HUNDRAÐ MILLJÓNUM KRÓNUM UM ÁRID.

Litandi at aftur skoðmálinu av áðurnevndu oddagrein í Dagblaðnum, so hava tit nú í fullkomnari samvitskuleysari naltvaskoðandi sannføring um „egenfortræffeligheð“ sorlað alt samfelagið í royndunum eftir at skrava av almennum fæ at brúka til at útlíkna støðugt vaksandi hallið, sum í fjór rakk sekshundrað og fimm milljónum krónum, ið vóru fingnar til vega við at útskrivað tvungna uppsparing, óktar skattir, óktan toll, ókt avgjöld, langt upp um tey mörk, javnaðarflokkurin nakrantíð tordi at hugsa.

Tey mörk, sum flokkarnir við stakkum av argumentum og dokumentation frá m.a. Olafi Olsen og Jógvan Sundstein, Osmundi Justinussen, Jákupi Joensen og Akseli

Hansen v.f.l. vóru kroystir at ganga við til meðan roynt varð at finna útav, hvat ið var grundleggjandi gálið innan okkara „fiskivinnu“.

Kreppan er ikomin av vinnulívstøkum Olaf Olsen og feløgum.

Kreppan er gjørd samfelagsliga umfatandi av teim, hjálpi til sjálvhjálps tiltøkum, Olaf Olsen og hansara felagar hava fram, nú teir royna at fáa samfelagið alt at gjalda gildið. Hetta við at taka fjóruti milljónir frá sjúkrahúsverkinum.

Við at taka aðr 10 tals milljónir burtur av frá landsverkrøðinginum.

Við at taka burtur av figgarliga grundarlagnum hjá øllum instansum, ið eru fyri neyðuni í einum heilsakaptum samfelagi.

Hetta er eisini gjørt við at hava útskrivað tvungna uppsparing, við at hava hækkað skattatryðið, hækkað toll og avgjöld og nú til endans tykist ætlanin at vera at fáa bankarar við uppsparingarmilljónum einstaka borgaranna at avskriva hundræð tals milljónir umframt hetta at tað nú loksins er ætlanin at lækka lónarlagið o.s.v. o.s.v.

Alt hetta verður gjørt uttan at hesir harrar hava so mikið av evnum at teir duga at imynda sær, at teir við at bera seg soleiðis at hava gjørt ris til egnu reyv, tí Óli Breckmann, Olaf Olsen, Jógvan Sundstein, Osmund Justinussen, Birgir Danielsen, Aksel Hansen, Jákup Joensen, Ivan Johannesen o.s.fr. o.s.fr., tit hava ikki bert klárað at framleitt kreppu í nógv, nógv harrans ár, tit hava eisini klárað at renna landið og fólk ið alt gott og gamaldags fallit.

Og so er tað spurningurin um Óla Breckmann? Hava tit veruliga eisini klárað at sannført Óla Breckmann um at tað er lónarlagið og framleiðslukostnaðurin, ið er einasta orsökini til at tit sita sum

Ovseint
tár um
Noma
Tek

Olaf Olsen landstýrismannur við Sosialin:

Tit sóu ikki ragnarok, men spurdu spottandi: „Hvar er kreppan?“

Ongin kann taka eitt blað í álvara, sum i oddagrein parturin av landsstýrismenn røkja annað arbeiði umframt.

Ta vit aftur avvarðu mest hestandi ragnarok, vott Javnaðarflokkur daga av búskaparligum særtil, men lat standa til. Eg sigi sum persónliga skilast, at búskaparlig stýring er velt mótast at lónarlagið og peningur í bankkassanum ella meini pening í útskringum, ið er ein sum at leggja á bankkassan pening.

Opertan „Pharos“ er stalling. Men tað er avvarðing til at hjarga okkara sakkandi skatta, skrivur Olaf Olsen m.a. í dag.

John Smith
skrivur

stjórnir á heimsins størstu vinnulívsmisfostru??

Ella veit hesin tykkara pennur ikki betur? Hava tit ongantið sagt Óla Breckmann frá, at tit framleiða eina vøru, ið gevur eitt veldugt undirskot hvønn tann einasta tíma, hvønn dag, hvørja viku, hvønn mánaða, hvørt ár, ár um ár. Eitt undirskot av einari framleiðslu uttan nakað sum helst líkinda virði í kapping við eitt eint nógvur tusund ferðir størri útbøð av eini líka so vánaligari vøru úr øllum øðrum londum.

Og hava tit ikki fortalt Óla Breckmann, hví tit eru vistir til at gera hetta hallgevandi vørslag? Ella tað er kanska tað, ið skal dyljast sum mansmorð, (meðan tað verður tikið ella squeasa eindræleyst til síðsta oyra yvir skattaskrúvuna).

Óli Breckmann, ið annars kann tykjast so fyltur av merkiligum ánilsum: „Álvaratos, tak nú og hygg eftir, hvat ið tað er, ið Olaf Olsen, Osmund Justinussen, Jákup Joensen og Aksel Hansen v.f.l. framleiða og sum Birgir Danielsen roynir at umseta (í kapping við somu vøru úr heyki, pollocki etc. etc.) meðan tann góði Birgir Danielsen av síni nevnd, ið var mánna við Olaf Olsen, Jákup Joensen og Aksel Hansen yvir puljuna tóku og fluttu „lønsemi“ yvir á hallið hjá Olaf Olsen, hjá Jákup Joensen, hjá Aksel Joensen, Osmund Justinussen, Ivan Johannesen v.f.l., meðan tað, ið írestar, og tað er so nógv sum tveir triðingar, verða tikin yvir skatt, yvir tollin, yvir avgjöldini og so rakstrarpeningin á øllum

ti neyðuga fyrirkassemi, ið ger eitt samfelag, m.a. sjúkrahúsverkið við 40 milljónum, landsverksfrøðingur við 10 tals milljónum, Strandferðslan við 10 tals, Almánaverkið við 10 tals o.s.fr. o.s.fr. í tí úrsliti, at alt nú liggur lamið, við tí úrslitið, at umsetningurin í handilsvinnuni er fallin 100 milljónum í 3 mánaðar og við tí úrsliti, at útflutningurin er minnkandi 100 mill. í triðjar mánaðar, meðan lónirnar eru minnkandi 100 mill. í fimm mánaðar osfr. osfr. meðan hesin sami puljandin nú stongir av fyri einum tí seinasta valutagevandi móguleikanum, ið var: Ali-vinnan, laksurin (og sílini) hjá Hera Hjeltni, ið vinnulívs- og tann politiska stýringin so seint sum hósðaginn legði lók á.

Liberalar kreftir, ha. Friar markaðarkreftir, ha ha.

Hava tit ikki greitt Óla Breckmann frá hesum, halda tit so ikki at tað er uppá tíðina at gera tað?

Ti skal fólkaløkkurin — av fólkaløkkfólki — nakrantíð aftur takast fyri fult í føroyskum politikki (um hann í heila tíðni hongur saman eftir hetta), so skulu kortini á borðið her og nú. Hetta við at tað er systemið, hetta við at tað eru politikararnir og hetta við at vit júst øll eru menniskju og í síkli út-nýtt systemið, ið skili markleysur frekleiki, tað er so grovt at orð eru ikki fyri hesum. Tað at ein partur av okkara fólki skal vera, glíðin so langt út í moralskt og figgarligt ofori, er bara so ófátligt, at tað næstan er ótrúligt. Men tianverri, tað gongur sjon fyri søgn.

John Smith